

BÉDA

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY BEDŘICHA SMETANY V LANŠKROUNĚ

5,-Kč

Jak jsme sjížděli Moravu
Čtete na straně 7

Co v tomto čísle najdete?

- 02 | Lambada
03 | Vybarvi obrázek
03 | Znamé osobnosti zdraví Bědu

AKCE

- 04 | Čarodějnice na „Palačince“
05 | Výlet druháků
05 | Už se sám nebojím
06 | Divadlo v Šumperku
07 | Jak jsme sjížděli Moravu
08 | První ročník Microtely
09 | Právo pro každého
09 | Poznávání přírodnin
10 | Bücherwurm v Pardubicích

SPORT

- 11 | Druhý ročník atletických přeborů
McDonald's Cup

EXTRA

- 12 | Příběh o šikaně VI.
13 | Smějeme se s Bědou
14 | Rozhovor: Hynek Stejskal
16 | Rozhovor: Petr Martinák

PRO CHVÍLE ODDECHU

- 16 | Anglická (obrácená) luštěnka
17 | Anglická (již klasická) luštěnka
Luštěnka slečny Anny
18 | Německá luštěnka
Obrázková luštěnka
19 | Hledáme slavné světové hudební skupiny

Redakční tým ve školním roce 2017/2018

IV. A

Pavla Faltusová, Anežka Skalická,

V. A

Aneta Jusková, Lucie Pásztová, Hana

Šemberová, Nela Zvoníčková

VII. A

Izabela Hrušková, Adéla Mičková, Andrea

Olenočinová, Natálie Křižanovská, Tereza

Polášková, Stela Vaničková

VII. B

Zdeněk Hudec

VIII. A

Adam Viskupič

IX. A

Tomáš Polášek

Nechceš
být zkoušen
nebo psát
písemku?

Lehká pomoc. Zkus Lambadu!

Doplň políčka, vystřihni a vhod' do Bédovy schránky

LAMBADA
ZÁŘÍ
2018

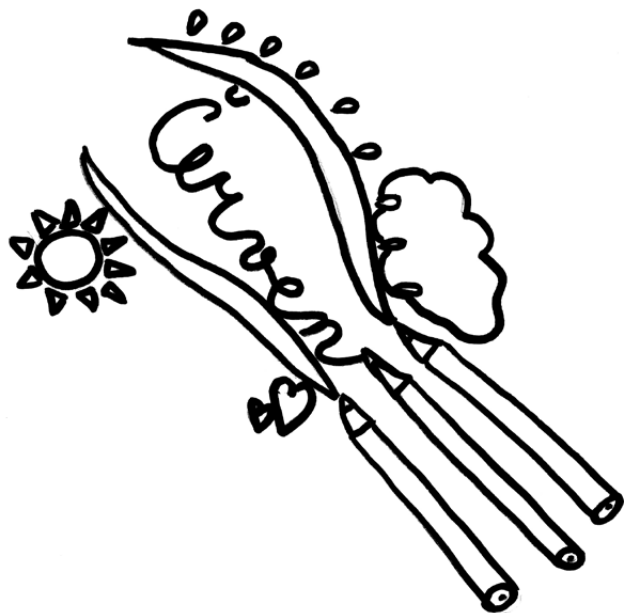
JMÉNO:

PŘÍJMENÍ:

TŘÍDA:

Vybarvi obrázek

I. stupeň

Napiš své jméno, příjmení a třídu,
vhod' do Bédovy schránky
a možná vyhraješ.

Autorka: Nela Zvoníčková z V. A

II. stupeň

Autorka: Anna Kaňová z IX. B

Známé osobnosti zdraví Bědu

Tentokrát Barbora Munzarová a Lucie Žáčková.

Děkaáá! ♥
Hodně štěstí
na středních školách,
gymnaziích a učňovech
Držím palec! Bědu/ku!

Bědo!
Tedy ty máš jméno! 😊
Přeju ať najdeš ty
nejlepší chvilku, která
te ocení! Lucie Ž.

Čarodějnice na „Palačince“

V letošním školním roce se již potřetí druháci učili s pohádkou. Tentokrát se potkávali s Ferdou Mravencem a jeho kamarády. Děti již Ferdu znají z knihy Ondřeje Sekory, kterou druháci společně čtou v hodinách. Děti nejdříve vymýšlely pro neposlušné děti paní Růměnice závody. Ve skupinkách si rozmýšlely, co vše musí jako správní organizátoři závodů zajistit pro závodníky. Musely si všechny závodníky spočítat, vytvořit startovní čísla, dohodnout se na disciplínách, vyrobit ceny pro vítěze, pozvat diváky apod. Bylo toho hodně. S Ferdou řešily také zajímavé slovní úlohy a počítaly s kartičkami malých ploštic.

Poté pracovaly s ukázkami textů. Poznaly se s panem Hlemýžděm, cvrčkem, broukem Pytlíkem i naparáděnou Beruškou. V textu hledaly odpovědi na otázky. Hodně práce jim dalo vyřešit tajenku, z které se dozvěděly, že autor knihy Ferda Mravenec napsal i další zajímavou knihu, Kroniku města Kocourkova. Pohádkový den si žáci zpestřili skutečnými závody v házení papíru do dálky a nakonec společnými silami vytvořili obrázky mraveniště s Ferdou. Výuku jim zpestřil zpěv nebo poslech písniček, v kterých se objevují broučci z knížky. Den s pohádkou velmi rychle utekl.

Výlet druháků

Třídy 2. A a 2. B jely na výlet do Úsova a Javoříčka. V Úsově jsme se byli kouknout na zvířata. V Javoříčku jsme byli v jeskyni. V té jeskyni byly krápníky. Líbilo se mi to.

Autor: Adam Jurajda z II. A

Už se sám nebojím

Tak se jmenoval projekt, který pro žáky druhých tříd v Lanškrouně připravila Policie ČR. Během jarních měsíců nás ve škole několikrát navštívili 2 policisté z místní služby. Každé setkání bylo jiné. Nejprve se žáci seznámili se složkami policie, vybavením policistů, dále besedovali na téma šikany a osobního bezpečí. Zopakovali si dopravní značky a na vycházce vyzkoušeli praktické chování v silničním provozu. Zároveň jsme přijali i milé pozvání k návštěvě místní služby. V průběhu projektu děti malovaly obrázky s policejní tematikou. Z 10 vybraných oceněných obrázků získalo 5 dětí z naší školy knihu Policejní pohádky a dopravní pexeso. Největším zážitkem pro děti bylo setkání s policisty na atletickém stadionu. Druháci poznali práci policejních kynologů, dopravní, městské i státní policie. Na stanovišti u hasičů si vyzkoušeli helmy a prohlédli hasičské vybavení. U zásahovky poznávali zbraně, sledovali vystřelenou světlici a někteří poprvé viděli zastavovací pás pro auta. Všichni si také vyzkoušeli neprůstřelné vesty a domlouvali se policejními vysílačkami. Zkušení kriminalisté dětem odebrali otisky prstů. Největším lákadlem pro všechny však bylo chycení hledaných zlodějů za přítomnosti zásahové policie a kynologa. Všichni moc děkujeme lanškrounské policii a městu Lanškroun za podporu této akce.

Autorka: p. uč. Ladislava Zachařová

Divadlo v Šumperku

V pátek 11. května 2018 jsme se všichni sešli před školou a v 8.00 hodin jsme vyjeli autobusem do Šumperka. Cesta nám utekla rychle, za 45 minut jsme vystupovali kousek od divadla. Před představením jsme dostali krátký rozhod po pěší zóně. Hodina utekla jako voda a všichni jsme se sešli opět před divadlem. Ve vstupní hale jsme si odložili věci, potom jsme se všichni usadili v hledišti a čekali na začátek představení. Netrvalo dlouho a divadelní hra Romeo a Julie W. Shakespeara začala. Představení se většině diváků líbilo, proto byli herci odměněni velkým potleskem. Výlet nám rychle utekl. Vraceli jsme se ze šumperského divadla s hezkými zážitky.

Autorka: Adéla Šemberová ze VII. A

Další názory:

Samotné divadlo mě moc nebavilo, ale dalo se to vydržet, přece jen to bylo lepší než sedět ve škole.

Představení mi připadalo dramatické, ale k tomu i napínavé. Moc se mi líbilo. Také mi to přišlo vtipné, což je dobré, jelikož jak znám naši třídu, pokud to není vtipné, tak je to nuda. Nuda to však nebyla a podle mého názoru se divadlo líbilo všem.

Celá hra byla dokonalá, když představení skončilo, publikum velice tleskalo. Bylo to zajímavé, moc se mi v divadle líbilo.

Divadlo bylo krásné a představení ještě hezčí. Herci byli moc šikovní a všechny osoby v sále vtáhli do děje.

Jak jsme sjížděli Moravu

Ve středu 16. května 2018 jsme se vydali s plnými batohy na zádech pokořit řeku Moravu. Bylo nás 20 žáků devátých ročníků a dva učitelé. Vlakem jsme se dopravili až do Litovle, kde jsme se ubytovali v kempu. Jako správní vodáci jsme si postavili stany a někteří odvážlivci se hned vrhli testovat teplotu Moravy. Ti méně otužilí přihlíželi vodním hrátkám ze břehu. Večer jsme si rozdělali oheň, opekli, kdo co měl, a v zapadajícím sluníčku „kuli“ plány na další den.

Vzbudili jsme se do ubrečeného, nevlídného rána. Nezalekli jsme se a vybavení pláštěnkami se vydali na vodu. Vlakem jsme se přepravili do Mohelnice a po dvoukilometrové túře dorazili na místo. Vyfasovali jsme kánoe, barely, záchranné vesty a pádla a po krátkém školení od instruktorek Verči a Nikči jsme se vrhli vstříc dravému proudu Moravy.

Hned první úsek nám ukázal, jakou sílu voda má. Většině z nás se podařilo se „cvaknout“, někteří ztratili pádlo, jiní přišli o botu či pláštěnku a byli i tací, kteří přišli o loď. Morava si získala náš respekt, ale nevzdali jsme to. Poté, co jsme dali do kupy většinu výstroje a výzbroje, jsme se vydali divokou krajinou Moravy dál po proudu. Další úsek řeky k nám byl už podstatně vlídnější. I když nám počasí příliš nepřálo, vraceli jsme se do kempu sice vymrzlí, ale spokojení, že jsme překonali sami sebe.

Druhý den se na nás sluníčko usmálo a provázelo nás po celou dobu plavby po Mlýnském potoce z Litovle až do Střene. Jedinou překážkou v jinak zcela idylickém vodáckém ráji byly popadané kmeny stromů přes potok. Některé se nám podařilo s šikovností akrobatů podplout, ale některé jsme museli překonat vrchem. Tahat těžké plastové kánoe přes kmeny stromů není žádná sranda! Ale všichni jsme to nakonec zvládli. Domů jsme se vraceli sice unavení, ale spokojení. A tak nezbyvá, než zvolat staré vodácké „Ahoj!“ a popřát příštím ročníkům, aby si to na vodě užili tak jako my.

První ročník Microtely

Letošní první ročník Microtely, vyhlášené městem Lanškroun byl pro naši školu velmi úspěšný. Žáci a jejich učitelé byli postaveni před těžký problém, kdy měli na práci pouhé dva měsíce času a šli doslova do neznámého.

Za tak krátký čas se dokázali připravit na tři projekty ze čtyř nabízených kategorií. Soutěžili v kategorii Fishertechnik, kde se učili skládat ze stavebnice mechanické modely. V soutěži pak dostali za úkol postavit pohyblivé autíčko. V kategorii projekty Lanškroun v období 100 let se zabývali tématem Obyvatelstvo a v projektu Kopa 50 let zjišťovali, jak to bylo s medailemi. V kategorii Microbit II postavili naši žáci programovatelné autíčko a zvedající se závodu při vjezdu do garáže.

Společná práce byla korunována úspěchem, když jsme díky chlapcům Josefu Hofmanovi a Vojtěchu Kokorovi v kategorii Fishertechnik získali třetí místo, stříbro dostala prezentace práce v projektu Obyvatelstvo Samuela Lehara, Nely Zvoničkové a Anety Juskové a opět bronz obdržel tým žáků druhého stupně ve složení Lukáš Javorek, Silva Gloserová, Dominik Mannel a Vojtěch Kern s microbitem programovatelným autíčkem.

Všem velice gratulujeme a děkujeme za jejich práci!

Právo pro každého

V letošním roce se opět uskutečnilo školní kolo v soutěži „Právo pro každého“, jehož náplní je rozšířit právní vědomosti mládeže prostřednictvím interaktivních metod. Zapojeni jsou každoročně žáci 8. ročníku. Vítězi školního kola a právo reprezentovat naši školu na regionálním kole získali žáci z VIII. A - Ptáčková Klára, Ptáčková Nikola, Voborník Petr, Nová Ella a Frišová Leona. Z VIII. B reprezentovali naši školu – Vašíčková Viktorie, Venzarová Leona, Špatenka Jakub, Dolníček Viktor a Javorek Lukáš.

11. května 2018 proběhlo regionální kolo v sále lanškrounského zámku, čtrnáctidenní vyčerpávající příprava žáků byla u konce. „Konečně můžeme prodat své znalosti,“ těšili se. Test trval hodinu, pak kontrola, nekonečný rozstřel a vyhlášení výsledků. Třída VIII. B se umístila na 10. místě a jednoho z nejlepších výsledků v historii regionálního kola dosáhli zástupci VIII. A, kteří se obsadili 3. místo. Všem účastníkům děkujeme za reprezentaci školy.

Autor: p. uč. Pavel Dobšíček

Přírodovědný víceboj a školní kolo soutěže v ...

Poznávání přírodnin

V pátek 4. května 2018 se uskutečnil již 3. ročník přírodovědného víceboje. Této soutěže se zúčastňují smíšená družstva žáků prvního stupně. Víceboj je zaměřen na živou i neživou přírodu. Otázky jsou základné i zábavné. Velkou roli hraje také spolupráce mezi jednotlivými členy družstev. Nejlépe uspělo družstvo (116 bodů ze 140) ve složení: Samuel Lehar, Daniel Ulrich, Anežka Kokorová, Adéla Gaďurková, Stela Janková, Martin Janoušek.

Souběžně také probíhala soutěž v poznávání přírodnin. V této soutěži se nejlépe umístily tyto žákyně – Anežka Kokorová, IV. B (plný počet bodů), Hana Šemberová, V. A, Lucie Pászťová, V. A. Vybraní žáci 3. a 5. tříd pak reprezentovali naši školu v soutěži pořádané DDM Damián, která se konala v pondělí 14. května 2018.

Nejlépe se v soutěži DDM umístila Šárka Bisová z V. A, která obsadila druhé místo. I ostatní soutěžící si vedli dobře. V konkurenci 38 účastníků skončili takto:

8. Marie Kukulová, III. A, **15.** Veronika Hájková, V. B, **17.** Vojtěch Hubálek, V. B, **19.** Lucie Pászťová, V. A, **20.** Adéla Gaďurková, V. B, **26.** Hana Šemberová, V. A, **28.** Stela Janková, III. A, **29.** Stela Pluhařová, III. A, **30.** Veronika Moravcová, III. B, **36.** Denisa Hamříková, III. B.

Všem úspěšným soutěžícím blahopřejeme.

Autorka: p. uč. Lenka Žáková

Bücherwurm v Pardubicích

Pro rok 2018 byla vybrána kniha „Erebus“ spisovatelky Ursuly Poznanski. Ve finále, které se konalo v Pardubicích dne 26. 4. 2018, zastupovala naši školu Zuzana Pavelková z VIII. A, která v silné celorepublikové konkurenci obsadila 8. místo. Přečtěte si, co ona sama o soutěži napsala:

„Byl to super zážitek. Ze začátku jsem se bála a byla nervózní. Ale nakonec jsem byla se svým výsledkem docela spokojená. Určitě doporučuji si soutěž zkusit, má to cenu! Za účast jsem dostala i dáreček.“

Druhý ročník školního kola atletických přeborů

Druhým ročníkem jsme otevřeli tradici těchto závodů. Žáci našeho prvního stupně se kvalifikují na atletické přebory, které se konaly 30. 5. 2018 na stadionu Romana Šebrleho. Atletickou přehlídku těch nejlepších sportovců z okolí Lanškrouna pořádá naše škola. Jde již o 4. ročník. A jak jsme dopadli? 197 natěšených sportovců si to rozdávalo v bězích, skocích a hodech. Překonali jsme i rekordy, které zaznamenáváme z předešlých ročníků. Dařilo se nám hlavně ve skocích. Lucie Marešová z páté třídy skočila 375 cm a překonala rekord o 16 cm, Martin Prokop ze čtvrté třídy doskočil na metu 385 cm a skok prodloužil o 55 cm, Josef Tareš s 390 cm posunul hranici o 82 cm. Všem sportovcům blahopřejeme a věříme, že se naši sportovci v dalších závodech „neztratí“.

Autorky: p. uč. Dana Kačerovská a Romana Prokopová

McDonald's Cup

Ve čtvrtek 3. května 2018 se odehrálo okrskové kolo fotbalového turnaje Mc Donald's Cupu, kterého se zúčastnili žáci naší školy a to v obou kategoriích: mladší žáci (2. - 3. ročník) a starší žáci (4. - 5. ročník). Sehráli celkem šest zápasů, kde starším byly soupeřem dvě školy z České Třebové a lanškrounská Dobrovského, mladším také dvě třebovské školy a lanškrounská Jiráskovka.

Celý turnaj „podpořilo“ sluníčko, které se nakonec nejvíc smálo na náš tým starších žáků Smetanky, když si odnášeli JIŽ POTŘETÍ za sebou zlato a postoupili do okresního kola. Porazili i obávané třebovské týmy. Mladší žáčci skončili na medailovém třetím místě za oběma školami z České Třebové.

Nejlepšími střelci ve starších byli Adam Jobák, Adam Vítek, Jakub Nagy, Tereza Gildainová, Josef Tareš a Martin Prokop. Veliká poklona patří skvělému obránci Filipu Kollertovi, který držel náš tým po celou hrací dobu v bezpečí a sám si vstřelil také jeden gól do sítě soupeřů. Nejlepšími střelci v mladších žácích byli Martin Janoušek, Matyáš Fulík a Adam Škrach.

Autorky: p. uč. Dana Kačerovská a Romana Prokopová

Příběh o šikaně: Poslední část (možná)

Ve třídě čekalo hned několik mých spolužáků. Pár z nich mě pozdravilo. Chtěla jsem si sednout na svoje místo, ale tam seděl někdo jiný. „Áďo, my sedíme ve 3. lavici. Když jsi tu nebyla, učitelka nás přesazovala,“ řekla mi Lucie, když jsem váhala, co udělat. V tom do třídy vešla naše třídní učitelka Jacksonová. Naše učitelka je milá, má malý, kulatý obličej, nosí krátké, hnědé vlasy, její oblečení je vždy sladěné a většinou doplněné nějakými šperky nebo broží.

„Ahoj Áďo. Tolik jsi mi tady chyběla. Pojď, potřebuju tě v ředitelně. A Lucie půjde taky,“ vyhrkla směrem ke mně. Při pomyslení na ředitelnu se mi sevřel žaludek. Tak jsme s Luckou šly do ředitelny. Před ředitelnu na lavičce seděla Eliška a Diana. Vtom se otevřely dveře do ředitelny a v nich se objevil náš ředitel. Ředitel je docela milý. Nosí takové ty proužkované tmavé obleky s kravatou. Má malý kulatý obličej a hnědé vlasy. Tentokrát měl zamračený výraz. „Tak. Vidím, že jste tady všechny. Pojďte prosím dál,“ řekl nám ředitel a ukázal učitelce, že může jít.

Ředitel si sedl za svůj stůl a nám řekl, abychom si sedly na židle. „Děvčata, víte, proč jste sem šly?“ zeptal se nás. Já se neopovažovala odpovědět, jelikož jsem věděla, proč jsme tady. Zato Diana se musela předvést. „Přišly jsme sem kvůli tomu, že jsme nejlepší holky na škole. Počkat! Vlastně Adéla není!“ řekla Diana a začala se smát. Štouchla do Elišky a Lucie, aby se taky začaly smát. Ale obě dvě zůstaly, stejně jako já, bez hnutí. Ředitel se nezasmál, naopak ještě víc se zamračil. „Ne, je to kvůli tomu, protože jsem se dozvěděl, že Adéla měla nehodu a byla v kómatu,“ řekl. Diana se přestala smát. „Eliško,“ pokračoval „řekni nám podle svých slov, jak se ta nehoda stala.“ Eliška chvíli mlčela, ale pak spustila: „Po škole jsem šla s Luckou na zastávku, protože dojíždíme. Jenže Diana se na nás nalepila a nechtěla odejít. Najednou se na rohu objevila Adéla a Diana se do ní okamžitě navezla. Já s Luckou jsme jí taky něco říkaly a pak Adéla dala Dianě facku. Diana se naštvala a rozběhla se za ní. My jsme ji chtěly zastavit, ale Lucie zakopla a mě jedna paní podkosila nohu. Diana běžela dál. Jen jsme slyšely výkřik, zvedly jsme se a běžely na místo, kde se ozval ten křik. Viděly jsme řidiče autobusu volajícího sanitku a Adélu, která celá pokroucená ležela na zemi a z nohy jí hodně tekla krev.“

Najednou Dianě nebylo do smíchu a zamračila se. „Takže, abych to pochopil. Před zastávkou byl mezi vámi konflikt a pak se Diana rozběhla za Adélou, kterou srazil autobus. Chci se tě zeptat Diano. Jak skončila Adéla pod koly autobusu?“ zeptal se ředitel. „Nevím, jak tam spadla,“ odsekla Diana. „Diano, tohle je vážný čin. Stejně vás bude muset vyslechnout policie. Jinak si budeme myslet, že jsi ji do silnice strčila,“ řekl ředitel.

Diana si odkašlala a pak nám všechno řekla. Do silnice mě strčila omylem. Řidič za to nakonec nemohl. Celé to pak ještě prošetřila policie, nakonec museli Dianu přece jen potrestat. Jelikož mě tam tak jako tak strčila, museli ji poslat do nápravného ústavu. S Lucií jsme nadále kamarádky. Ona ani Eliška nikam nemusely. Takže se to všechno vyřešilo.

A toto je příběh o šikaně. Příběh, který vám ukáže, kam až může zajít šikana. Adéla se nakonec zcela uzdravila a nadále byla s Lucií kamarádkou. Nakonec to všechno dobře dopadlo. Nebo ne?

Smějeme se s Bédou

aneb Soutěž o nejlepší vtip

Tentokrát vybíráte nejlepší vtip z vítězných vtipů z jednotlivých čísel Bedy. Na jeho autora i vylosovaného účastníka čekají hodnotné ceny!

1. vítězný vtip z listopadového čísla

Pavla Faltusová ze IV. A

Říká Pepíček mamince: „Mám pro tebe jednu zprávu dobrou a jednu špatnou. Jakou chceš slyšet první?“
Maminka říká: „Tak tu dobrou.“
Pepíček: „Dostal jsem z diktátu jedničku.“
Maminka: „A ta špatná zpráva?“
Pepíček: „Že to není pravda.“

2. vítězný vtip z prosincového čísla

Tereza Polášková, VII. A

Pepíček neumí jíst polévku, a tak mu paní učitelka řekne, ať se ji naučí jíst. Pepíček jde tedy za dědečkem, který čte noviny a ptá se ho: „Dědo, jak se jí polévka?“ „Jdi do háje,“ odpoví dědeček. Pak jde za sestrou, která poslouchá mp3 a ta mu odpoví: „Bejby, nedělej to!“ Pak se zeptá bratra, ten si hraje na supermana, a tak mu odpoví: „Superman!“ Nakonec se ptá babičky a ta říká: „Růžové prasátko na dortu!“ Druhý den jde Pepíček do školy a paní učitelka se ho ptá: „Pepíčku, jak se jí polévka?“ „Jdi do háje,“ řekne Pepíček. „Pepíčku, já to řeknu panu řediteli!“ „Nedělej to, bejby!“ „Kdo si myslíš, že jsi?“ „Superman!“ „A kdo jsem podle tebe já?“ „Růžové prasátko,“ zní Pepíčková odpověď.

3. vítězný vtip z lednového čísla

Redakce Bedy

Potká slon mravence a říká: „Mravenče, uхни nebo tě zašlápnu!“
„Neuhnu,“ odpoví mravenec.
„Mravenče, uхни!“
„Neuhnu!“
„Uхни mi z cesty!“ zlobí se slon.
„To si na mě troufáš, když jsem po operaci slepého střeva,“ brání se mravenec.

JMÉNO:
PŘÍJMENÍ:
TŘÍDA:
ČÍSLO VTIPU:

4. vítězný vtip z únorového čísla

Aneta Jusková z V. A

Jaký je rozdíl mezi koněm a elektřinou?
Žádný, protože tě oba kopnou.

5. vítězný vtip z březnového čísla

Adam Vítek z V. A

Sedí blondýna v restauraci a objednává si pizzu. Když jí číšník přinese, zeptá se: „Chcete ji nakrájet na čtyři nebo osm kousků?“ Blondýna odpoví: „Na čtyři, osm bych nesnědla.“

6. vítězný vtip z dubnového čísla

Vlasta Oláhová ze VI. A

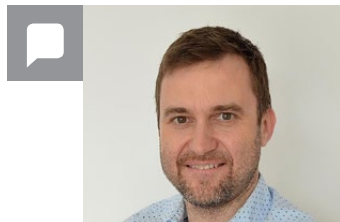
Malý dinosaur se ptá matky: „Maminko, dostanu se po smrti také do nebe?“ „Ne, synku, dostaneš se do muzea.“

7. vítězný vtip z květnového čísla

Tereza Polášková ze VII. A

Víte, proč stojí blondýnka v zimě v rohu?
Myslí si, že je tam devadesát stupňů.

Rozhovor: ředitel AVX Lanškroun Hynek Stejskal

Jaké bylo Vaše vysněné povolání?

Úplně nejdřív to byl asi popelář, ta skvělá možnost vozit se na stupátku nákladáku to bylo něco, co mi velmi imponovalo. Postupně se můj sen přesunul do oblasti vesmíru a s tím spojená touha stát se astronautem. Čili obvyklý chlapecký příběh. Později, tuším ke konci mého školkového období a nástupu do školy, jsem začal cítit silnou touhu veřejného vystupování a bavení lidí, ať už by to byl zpěv s kapelou nebo herectví či bavičství. Každopádně jakákoli forma veřejného vystoupení spojeného se vzájemnou výměnou energie mezi vystupujícím a publikem. Vzpomínám si, jak jsem ve druhé třídě bavil naši třídní učitelku o přestávkách a někdy dokonce i v hodině tím, že jsem nazpaměť imitoval dialogy tehdejších komiků – Felixe Holzmannu nebo Šimka a Soboty. Také mě vždycky bavily pohybové aktivity, takže tělocvik vedl na žebříčku oblíbenosti školních předmětů.

Vzpomínáte rád na školní léta? Prozradíte nám z nich nějakou zajímavost?

Na svá školní léta na základce si vzpomínám moc dobře. Byli jsme dobrá parta kluků, s mnohými jsme se potkávali i mimo školu a mimo zraky rodičů, prováděli i věci, které byly poměrně vzdálené předpokládané hranici slušného chování. Z předmětů mě ve škole postupně začala nejvíc bavit chemie jako předmět, při kterém si lze teoretické předpoklady prakticky vyzkoušet a ověřit. Pokud bych měl uvést nějakou zajímavost ze školního období, byla by to asi šestka, kterou mi udělil tehdejší profesor gymnázia, když suploval u nás ve třídě hodinu zeměpisu. Můj „výkon“ tehdy ohodnotil slovy, že na pětku to nebylo a do třídní knihy skutečně zapsal číslo šest. Další zajímavý kousek jsem zažil na téže škole v prvním ročníku v listopadu 1989. Tehdy jsem společně se studenty z vyšších ročníků chtěl podpořit demokratizační proces zvaný sametová revoluce tím, že jsem na schodech gymnázia chtěl zapálit svíčku. Když jsem o přestávce se svíčkou za zády seběhl dolů před školu, překvapil mě hned za dveřmi tehdejší ředitel. Mí rodiče byli okamžitě přivolaní do školy a byl jsem nařčen, že jsem chtěl podpálit školu. Tato interpretace se dnes stejně jako tehdy jeví jako naprosto absurdní. Hrozilo mi tehdy vážně podmínečné vyloučení ze školy. Studentům se naštěstí, jak známo, podařilo demokratizaci naší země úspěšně nastartovat a ředitel velmi záhy školu opustil.

Můžete nám blíže představit firmu AVX?

Společnost AVX vstoupila do Lanškrouna v roce 1992. Měla na co navazovat. Dávno předtím už zde působil podnik Tesla. Elektrotechnika má v Lanškrouně hluboké kořeny a díky tomu se v našem městě žije velmi dobře, je tu spousta úspěšných firem. AVX společně s ostatními a městem podporuje vzdělávání. Jednak příspěvky do společného fondu rozvoje vzdělávání a také například výmennými programy, kdy naši odborníci pomáhají s výukou ve školách a na oplátku někteří učitelé mají možnost pracovat u nás na skutečných projektech. AVX je velmi pyšná na to, že není pouhou montovnou, ale svou současností i budoucnost staví na silném vývojovém programu a oddělení odborníků, kteří snesou srovnání i v celosvětové konkurenci. Fandíme mladým lidem a věříme, že talentovaní a schopní žáci vaší školy najdou třeba jednou zajímavé uplatnění v naší firmě. A ještě jsem zapomněl říct, že vyrábíme tantalové kondenzátory.

Co Vás v poslední době nejvíce potěšilo?

Věci, které mě těší, je hodně. V pracovní oblasti mám opravdu radost, že dokážeme vyvíjet produkty, které slouží v lékařství a tím pomáhají lidem, kteří mají nějaký zdravotní problém. Zároveň naše kondenzátory velmi dobře slouží i ve vesmíru, např. na Marsu, kde dodávají energii laseru vozítka Curiosity, který pátrá po vodě a zkoumá horniny na této planetě. V soukromí mě těší mé děti. Syn rád hraje tenis, navštěvuje i robotický kroužek pod vedením pana Obra. Dcerka zase moc hezky maluje, a tak navštěvuje ZUŠ. To jsou asi největší radosti rodičů, když se dětem daří a dělají to, co je baví.

Co děláte ve volném čase? Jakého máte koníčka?

Když zbyde čas, tak si rád zahraju tenis nebo jezdíme snad už patnáct let pravidelně plavat, téměř v totožné sestavě jako právě před těmi 15 lety. Chtěl bych i číst, mám doma tolik dobrých knížek. Zajímá mě nejvíc literatura faktu – např. předpovědi současných expertů z mnoha oborů jak náš svět bude vypadat v blízké nebo i vzdálenější budoucnosti, portréty zajímavých osobností nebo politicko-investigativní témata. Ale jak říkám, je k tomu potřeba čas a toho moc nezbyvá a když už je, spíš ho využívám k relaxaci nebo sportu.

Co Vám vadí na ostatních lidech?

Čím jsem starší, tím víc se můj černobílý pohled na lidi víc slévá do šedé a hrany se obrušují. Myslím to tak, že příkré rozdělení na - dobrý člověk nebo špatný člověk není nikdy příliš objektivní. Nicméně určitě nemám rád neupřímné lidi anebo lidi, kteří spoléhají pouze na to, že se o ně někdo cizí postará. Vážím si lidí, kteří dokáží vzít osud do vlastních rukou, jsou inteligentní, ale přesto nebo možná právě proto, nejsou nabubřelí a naopak jsou skromní a empatičtí. Mám to štěstí, že takové lidi mám kolem sebe a jsem za to moc rád.

Zažil jste někdy nějaký trapas?

Těch asi bylo...ale musím se zamyslet... člověk se asi přirozeně snaží tyhle nepříjemnosti vymazat z paměti. Už vím, hrozně trapně jsem se cítil například na lyžařáku v sedmé třídě, kdy jsem opakovaně při nasedání na kotvu upadl a to i před zraky spolužáček a to v tomhle věku pro mě byla opravdová katastrofa.

Jaké je Vaše životní motto?

Věř ve své schopnosti, myslí pozitivně a pozitivní věci se stanou...Skutečně si myslím, že člověk dokáže téměř cokoli, pokud si jde za svým, věří si a přidá něco navíc, než je obvyklé. Důležité je rovněž nebát se ptát, i když má člověk obavy, aby nevypadal trapně. Vždycky je lepší odhodit stud a ptát se, než mlčet jen proto, aby si ostatní neřekli, že je hloupý. Mnohokrát jsem zažil, že ti, kdo se nezeptali a tvářili se, že je jim všechno jasné, nakonec nepochopili nic.

Co byste vzkázal žákům naší školy?

Chtěl bych jim vzkázat, že mají hezkou školu a že se mohou těšit, že brzy bude vypadat ještě lépe. Mám na mysli chystanou rekonstrukci. Mají to štěstí, že žijí ve městě, které je velmi bezpečné, a tak se mohou bez obav věnovat tomu, co je baví a mají možnost se učit, čímž se posouvá jejich poznání světa na vyšší úroveň. Je spousta míst, kde to tak není – děti čelí válkám, hladu, bidě. Myslím, že my i naše děti žijeme ve skvělém světě a úžasné době. Dnešní kvalita života v tomto koutě světa nemá v historii srovnání.

Znáte náš školní časopis?

Časopis dobře znám a jeho kvalita je velmi dobrá. Je to zásluhou mladých redaktorů a rovněž i jejich učitelů, kteří se starají o kontinuitu a žákům s časopisem pomáhají, např. i tím, že se starají o získávání finančních prostředků nutných pro vydávání Bědy. AVX fandí mladým lidem, a tak jsem moc rád, že jsme vás mohli podpořit. Držíme vám palce!

A nyní stručně:

Oblíbené jídlo:

buchtičky se šodó...už od školky

Filmová pohádka:

Anděl páně, Tři veteráni, S čerty nejsou žerty, Dařbuján a Pandrhola,...

Oblíbený film:

Matrix, Interstellar, Melancholie, Ďáblův advokát, ale i české komedie pánů Svěráka a Smoljaka – Marečku, podejte mi pero, Kulový blesk, Jáchyme, hoď ho do stroje, ...

Autor z dětství:

Hynek Stejskal, víc než četba mě bavilo psát vlastní povídky. Ale např. Foglarovy Rychlé šípy mě velmi oslovily.

Oblíbený autor a kniha:

z poslední doby Postel, hospoda, kostel od Zbigniewa Czendlika, Karel Novotný - Člověk Edvard Beneš, dříve existenciální autoři a prokletí básníci – Rimbaud, Verlaine

Herec:

Leo DiCaprio, Al Pacino, z českých Josef Somr, Jiří Sovák

Hudební skupina:

z 80. let The Cure, U2, z dnešních Sofa surfers, Kalle, Portico quartet, ...

Oblíbený předmět:

tělocvik, chemie, později management, psychologie

Rozhovor: Petr Martinák

Petr Martinák, Ing. (* 3. 3. 1975) bavič, herec a imitátor. Dětství trávil v Žulové u Jeseníku, vystudoval gymnázium a VŠ. Během školních let organizoval a moderoval studentské besídky a plesy. Na vojně se úspěšně účastnil armádních soutěží umělecké tvořivosti se svými scénkami a právě tam se rozhodl, že se bude věnovat práci baviče a moderátora. Pracoval v Českém rozhlase, kde měl svůj zábavný pořad a poté v TV Nova, kde moderoval Snídani s Novou. V současné době je hostem mnoha zábavných pořadů, spolupracuje s českými umělci a hraje v divadlech.

Chodil jste do školy rád nebo jste bral školní docházku jako nutné zlo?

Do školy jsem chodil docela rád. Teda, když zrovna nebyly písemky a zkoušení, ch. Vždy jsem byl takový třídní šašek, a když byla přestávka, tak se všichni spolužáci sešli u mé lavice a já povídal vtipy a scénky a předváděl jsem legrační skeče. Parodoval jsem učitele a to byla velká legrace!

Jaké předměty patřily k vašim nejoblíbenějším?

Neměl jsem rád matematiku, protože z té jsem měl vždy dvojku a často mi hrozila trojka. Takže jsem musel makat, abych si trojkou nepokazil vyznamenání. Měl jsem hodně rád češtinu a dějepis, zeměpis a fyziku. Ve fyzice jsem se dozvěděl plno zajímavých informací, ze kterých čerpám dodnes. Navíc jsem trochu kouzlil a četl jsem si literaturu o kouzlení a to bylo hodně fyzice podobné.

Měl jste oblíbenou učitelku/učitele?

Dokonce jsem byl zamilovaný do paní učitelky ruštiny. To bylo krááásné! Nejraději jsem měl paní učitelku ŘIHOVSKOU. Učila češtinu a děják. Byla hodně ostrá, ale uměla hodně naučit a její povídání o historii bylo skvělé!!!

Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Chtěl jsem být vojákem a pilotovat letadla. Proto jsem po škole nastoupil na vojenské gymnázium a vojenskou vysokou školu, kterou jsem ale dokončil jako civilní student. V té době jsem už začal moderovat a vystupovat jako bavič a imitátor a to se nehodilo k vojenskému povolání.

Máte nějakou vtipnou historku ze školních let?

Těch bylo hodně. Tak třeba jak jsem dostal třídní důtku. Před začátkem vyučování jsem schoval třídní knihu a napsal jsem do desek od třídnice kartičku - BYL JSEM TADY, FANTOMAS. Tenkrát to byl velký prohřešek. Dnes už asi zanedbatelný.

Co byste popřál nebo vzkázal našim žákům?

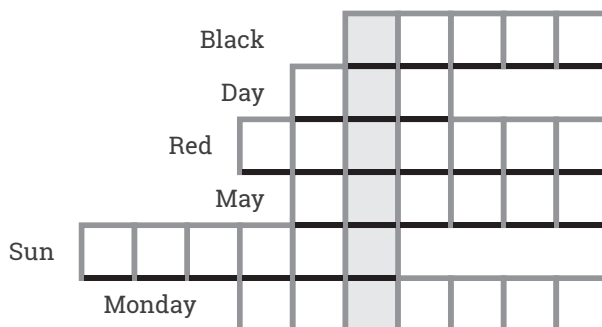
Já bych rád popřál všem studentům, aby to ještě těch pár týdnů vydrželi a užili si prázdniny!!!

Děkuji za rozhovor.

PRO CHVÍLE ODDECHU

Autorka: p. as. Martina Komrsková

Anglická (obrácená) luštěnka

Autorka: Nikola Oláhová z IX. B

Vaření nás baví

Rádi bychom se s vámi podělili o několik kuchařských receptů, které jsme si vyzkoušeli přímo ve výuce. Věříme, že neodoláte a některý z receptů vyzkoušíte i vy sami.

Jahodové chia smoothie

Eliška Klímová, Simona Čalkovská, Alena Moravcová ze VI. B

kompotová miska jahod

1 banán

2 lžice chia semínek

400 ml mléka

2 lžice cukru

Všechny suroviny vložíme do mixovací nádoby a rozmixujeme do hladka.

Podáváme v malých skleničkách.

Mango lassi

Sára Staňková, Nikola Kubátová ze VI. B

1 velké mango

500 g jogurtu

125 ml vody

1 lžice medu

špetka skořice

Oloupeme a nakrájíme mango. Poté ho vhodíme do mixéru, zalijeme vodou a rozmixujeme. Přidáme jogurt, med a znovu mixujeme. Rozlijeme do sklenic a každou porci ještě dozdobíme špetkou skořice.

Jahodovo-tvarohový koktejl #1

Linda Vondrová, Nikola Málková, Monika Voborníková ze VI. B

500 g jahod

250 g tvarohu

mléko dle potřeby

moučkový cukr

vanilková zmrzlina

lístky máty na ozdobu

Umyly jsme jahody, daly je do mixeru a se dvěma lžicemi moučkového cukru rozmixovaly. Potom jsme vše přelily do skleniček. Do mixeru jsme daly tvaroh s mlékem, rozmixovaly a podle chuti osladily. Do misky jsme vložily jahody a na to rozmixovaný tvaroh. Na povrch jsme daly rozmixované jahody, na ně přidaly kopečky zmrzliny a ozdobily je ještě mátou a jahodou.

Jahodovo-tvarohový koktejl #2

Daniel Čalkovský, Jakub Hajzler, Ondra Lukavský ze VI. B

500 g jahod,

250 g tvarohu

mléko dle potřeby

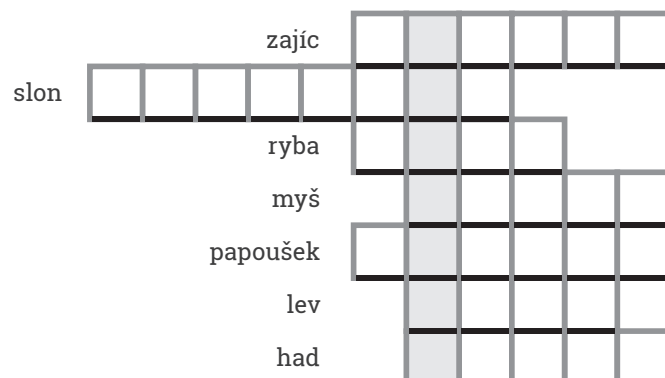
moučkový cukr

vanilková zmrzlina

lístky máty na ozdobu

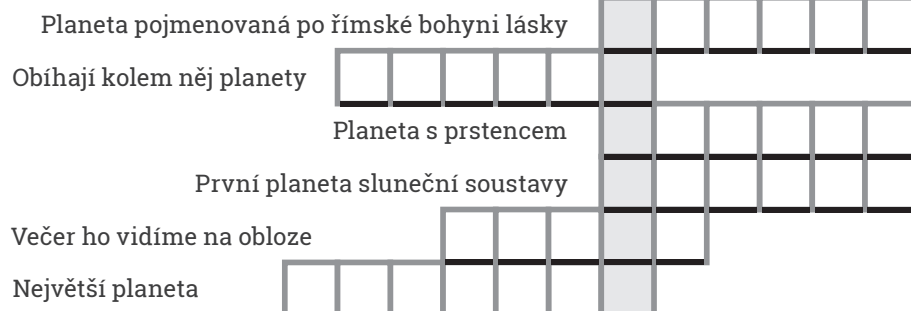
Rozmíchovali jsme jahody se dvěma lžičkami cukru. Poté jsme oddělili 5 lžic jahod, které poté použijeme na ozdobení. Se zbytkem jahod jsme rozmíchovali dohládka tvaroh. Poté přilíváme mléko dle potřeby. Do skleniček nalijeme koktejl, pak přidáme rozmixované jahody, zmrzlinu a na ozdobení dáme jahody a lístky máty.

Anglická (již klasická) luštěnka

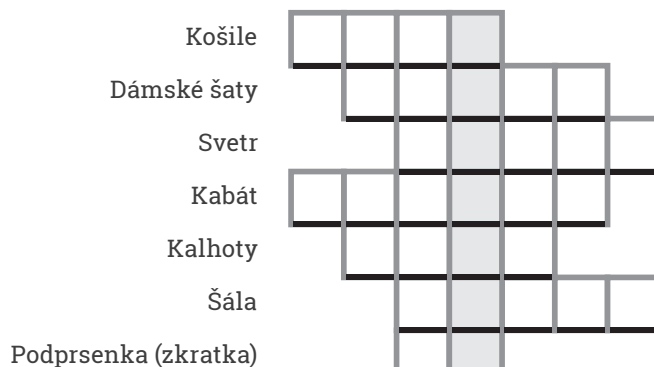
PRO CHVÍLE ODDECHU

Luštěnka slečny Anny

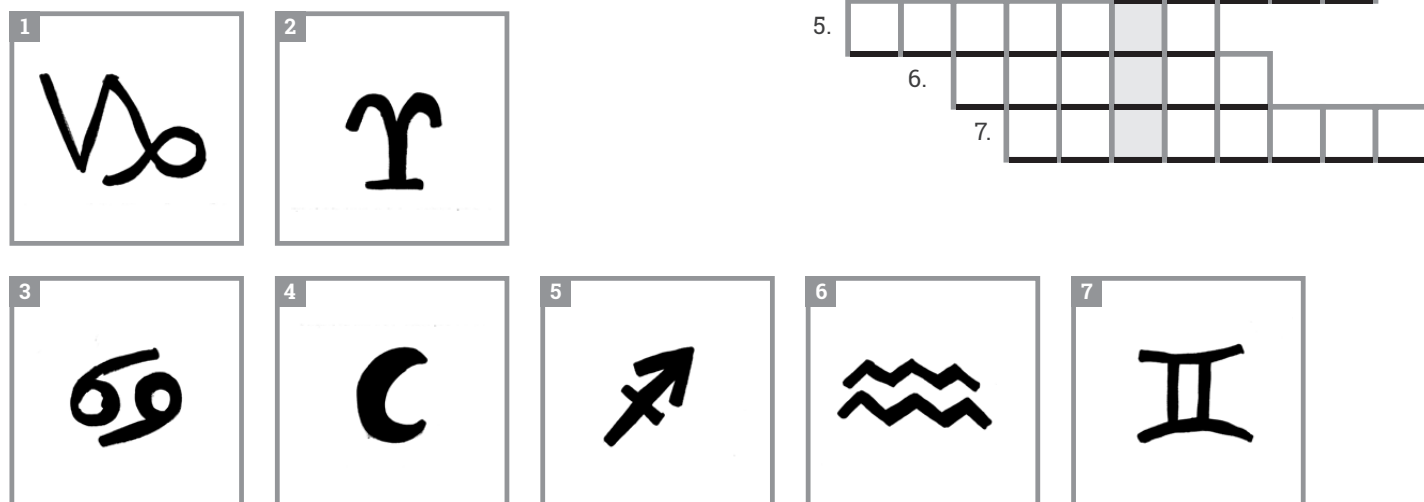
Autorka: Anna Kaňová z IX. B

Německá luštěnka

Autorka: Anna Kaňová z IX. B

Obrázková luštěnka

Autorka: Andrea Oleočinová ze VII. A

Hledáme slavné světové hudební skupiny

Do tabulky dosadíte výsledky příkladů. Každé písmeno tak dostane své číslo, podle kterých snadno vyplníte spodní tajenku a získáte tak názvy některých hitů hledané hudební skupiny a jména dvou jejích členů.

řecké písmenko α

17	1	7	17

 $-5 \cdot (-2) + 10 =$

14	10	17	18	19	4

 $-10 \cdot (-10) =$

12	4	11

řecké písmenko ω

11	5	9	3	17

 $-6 + 20 =$

19	4	8	15	20	18	4

 $200 \% \text{ z } 25 =$

16	17	14	9	12	20	4

 $10 \% \text{ z } 400 =$

19	4	6	21	2	18	9	4

čitatel a jmenovatel tvoří

22	1	11	5	9	23

 $1,7 \cdot 10 =$

12	9	14	5	15	20	18	4

krychle má 12

13	8	17	15

 $1 \% \text{ z } 1100 =$

24	6	14	9	15	20	18	4

<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>13</td></tr><tr><td>4</td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					1	2	3	13	4				×	<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>5</td><td>6</td></tr><tr><td></td><td></td></tr></table>			5	6			×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>7</td><td>2</td><td>8</td><td>9</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					7	2	8	9																									
1	2	3	13																																																				
4																																																							
5	6																																																						
7	2	8	9																																																				
<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>8</td><td>2</td><td>14</td><td>9</td><td>8</td><td>12</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							8	2	14	9	8	12							×	<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>11</td><td>15</td></tr><tr><td></td><td></td></tr></table>			11	15			×	<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>4</td><td>13</td><td>9</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				4	13	9				×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>12</td><td>4</td><td>11</td><td>8</td><td>5</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>						12	4	11	8	5						
8	2	14	9	8	12																																																		
11	15																																																						
4	13	9																																																					
12	4	11	8	5																																																			
<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>1</td><td>11</td><td>10</td><td>9</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					1	11	10	9					×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>12</td><td>4</td><td>8</td><td>9</td><td>9</td><td>4</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							12	4	8	9	9	4																													
1	11	10	9																																																				
12	4	8	9	9	4																																																		
<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>4</td><td>9</td><td>1</td><td>1</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					4	9	1	1					×	<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>17</td><td>1</td><td>1</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				17	1	1				×	<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>4</td><td>13</td><td>9</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				4	13	9				×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>16</td><td>9</td><td>11</td><td>16</td><td>1</td><td>9</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							16	9	11	16	1	9							
4	9	1	1																																																				
17	1	1																																																					
4	13	9																																																					
16	9	11	16	1	9																																																		
<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>24</td><td>2</td><td>5</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				24	2	5				×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>5</td><td>11</td><td>8</td><td>8</td><td>2</td><td>12</td><td>11</td><td>15</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>									5	11	8	8	2	12	11	15																												
24	2	5																																																					
5	11	8	8	2	12	11	15																																																
<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>8</td><td>17</td><td>6</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				8	17	6				×	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>5</td><td>17</td><td>15</td><td>22</td><td>17</td><td>8</td><td>9</td><td>23</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>									5	17	15	22	17	8	9	23																												
8	17	6																																																					
5	17	15	22	17	8	9	23																																																

Název hledané hudební skupiny je:

Výherci z minulého čísla:

str. 2 Lambada

1. místo: Nicol Kučerová, IV. A
2. místo: Vojtěch Čížek, VII. B
3. místo: Dominik Kalandra, VII. B

str. 3 Obrázek na vybarvení – 1. stupeň

1. místo: Natálie Lasová, II. A
2. místo: Sofie Šmídová, III. B
3. místo: Anežka Kokorová, IV. B

str. 3 Obrázek na vybarvení – 2. stupeň

1. místo: Dominik Kalandra, VII. B
2. místo: Kateřina Oláhová, VII. A
3. místo: Tereza Polášková, VII. A

str. 17 Rébusy (Havel, Svoboda, koleno)

1. místo: Ema Hudcová, III. A
2. místo: Daniel Kunc, VII. B
3. místo: Marie Oláhová, IV.

str. 17 Anglická luštěnka (English)

1. místo: Adéla Mičková, VII. A
2. místo: Petr Šípek, VII. B
3. místo: Erik Färber, V. B

str. 17 Soutěž o nejlepší vtip

Kateřina Sommerová, VI. A

str. 18 Přírodovědná luštěnka (Bezobratlí)

1. místo: Stela Vaničková, VII. A
2. místo: Tereza Holubová, III. A
3. místo: Stela Pluhařová, III. A

str. 14 Hudební skupina (Metallica)

1. místo: Vojta Hubálek, V. B
2. místo: Petr Vlček, VII. A
3. místo: Andrea Olenočinová, VII. A

str. 19 Německá luštěnka (Muttertag)

1. místo: Lucie Knápková, VII. A
2. místo: Enrico Moi, III. A
3. místo: Petr Šípek, VII. B

str. 19 Luštěnka (Léto)

1. místo: Nicol Kučerová, IV. A
2. místo: Eliška Skalická, IV. A
3. místo: Sofie Šemberová, III. A

Veškerá řešení soutěží vložte do Bédovy schránky nejpozději do středy 20. června 2018.

Pozor:

Řešení každého úkolu pište na samostatný papír, uveďte své jméno a příjmení.

Toto i starší vydání časopisu můžete zhlédnout na www.zsbs.cz/casopis.htm

Své příspěvky můžete posílat také na náš email skola.beda@seznam.cz

Distribuci školního časopisu žáků ZŠ B. Smetany zajišťuje pro veřejnost trafika na autobusovém nádraží.

Školní časopis Běda vychází 1x měsíčně. Vydává: Základní škola Lanškroun, B. Smetany 460, 563 01 Lanškroun, IČO: 61234176, e-mail: skola.beda@seznam.cz. Vydáno v Lanškrouně dne 1. června 2018. Uzávěrka dalšího čísla je středa 20. června 2018. Tisk zajišťuje: TG TISK s. r. o. 5. května 1010, 563 01 Lanškroun. Evidenční číslo: MK ČR E 22723.

